

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/404/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113221585
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4113221585.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: TRIF LTD., IČO: 04504341 , so sídlom Lawford House - štvrté poschodie, Albert place, N3, 1RL Londýn, Veľká Británia, zastúpený IURISTICO, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Košice, Štefánikova 26, IČO: 36 588 041, proti odporcom: 1. W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., S. XXXX/XX, 2. W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., S. XXXX/XX, vedľajší účastník na strane odporcov: J. K. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., S. XXXX/XX, zastúpený Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ, s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 25, IČO: 36 856 282, o neúčinnosť právneho úkonu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 11. januára 2016, č. k. 9C/214/2013-151, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov odvolacieho konania v sume 23,24 eura, právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ, s.r.o., so sídlom Nitra, Farská 25, IČO: 36 856 282, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol len o trovách konania potom, čo predchádzajúcim uznesením zo dňa 05.06.2014 konanie vo veci bolo právoplatné zastavené pre späťvzatie návrhu navrhovateľom a výrok o náhrade trov konania bol v dôsledku odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcov zrušený a vec bola v tejto časti vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu , že rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo v napadnutej časti nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Súd prvého stupňa opätovne rozhodol o náhrade trov konania napadnutým uznesením tak, že odporcom náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania vo výške 237,08 eura , na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP konštatujúc, že navrhovateľ sa návrhom, doručeným súdu dňa 26.06.2013, domáhal proti odporcom určenia neúčinnosti právnych úkonov , a to darovacích zmlúv, ktoré mali byť voči navrhovateľovi ako veriteľovi vedľajšieho účastníka na strane odporcov právne neúčinné. Okrem toho v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 19C/230/2013 navrhovateľ žaloval vedľajšieho účastníka na strane odporcov ako žalovaného o zaplatenie sumy 60.000 eur s príslušenstvom z titulu pôžičky. V danej veci navrhovateľ podal návrh o určenie neúčinnosti právnych úkonov napriek tomu, že sám ako veriteľ podpísal s vedľajším účastníkom ako dlžníkom dodatok č. 1 k zmluve o pôžičke dňa 31.05.2010, v dôsledku čoho došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky zo dňa 30.09.2011 na deň 30.09.2013 a následne podpísal dodatok č. 2, kde podpis navrhovateľa je zo dňa 11.6.2013 a dlžníka teda vedľajšieho účastníka zo dňa 28.6.2013 , v zmysle ktorého došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky do 31.12.2016. V danom prípade bol návrh na súd podaný dňa 26. 6.2013, teda po podpise dodatku navrhovateľom, pričom len 2 dni po podaní návrhu bol predmetný dodatok číslo 2 podpísaný aj vedľajším

účastníkom. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ, ktorý podpisoval predmetné dodatky, na základe ktorých došlo k predĺženiu lehoty na splatnosť pôžičky, podal predmetný návrh, ktorý však vzal späť a teda tým procesne zavinil, že konanie bolo zastavené. Súd prvého stupňa preto o trovách zastaveného konania, ktoré procesne zavinil navrhovateľ, vo vzťahu k odporcom rozhodol tak, že im náhradu trov nepriznal, keďže títo si náhradu trov konania neuplatnili a ani zo spisu nezistil, že by im nejaké trovy vznikli (§ 146 ods. 2 veta prvá a § 151 ods. 1OSP). Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov rozhodol o trovách podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, uložil povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré mu vznikli v tomto konaní v súvislosti s právnym zastúpením a ktoré si riadne uplatnil a vyčíslil. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v sume 237,08 eura a to za 2 úkony právnej služby v roku 2013, jeden úkon po 60,07 eura za rok 2013 vypočítané podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške (príprava a prevzatie vecí, vyjadrenie k návrhu zo dňa 30.10.2013), režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 3 x 7,81 eura a jeden úkon právnej služby po 15,02 eura (1/4 úkonu) za rok 2013 (pojednávane dňa 07.11.2013), hodnota úkonu v roku 2014 predstavovala sumu 61,87 eura, vedľajší účastník však vychádzal z inej hodnoty a uplatnil si polovicu úkonu vo výške 30,94 eura, z ktorej súd aj vychádzal a za úkon odvolanie, priznal odmenu len vo výške 30,94 eura, ku ktorému úkonu patrí aj režijný paušál 8,04 eura. Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom DPH, priznal mu aj DPH podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 39,51 eura. Spolu tak trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú sumu 237,08 eura. Súd skúmal aj prípadnú aplikáciu ust. § 150 OSP a dospel k záveru, že nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Uviedol, že zákon priznáva súdu rozsiahle moderačné právo v otázke náhrady trov konania, avšak ide o výnimočný postup, čo zdôrazňuje tiež výslovné použitie tohto pojmu. Z uvedeného vyplýva, že na aplikáciu tohto ustanovenia nepostačuje len existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, ale súčasne musí ísť o výnimočnú situáciu. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. S ohľadom na uvedené súd prvého stupňa nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by účastníkovi, ktorý má nárok na náhradu trov konania, v tomto prípade vedľajší účastník na strane odporcov, výnimočne náhradu trov konania nepriznal v celom rozsahu, resp. sčasti.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že v podaní zo dňa 18.08.2014 poukázal na mimosúdnu dohodu konkludentne uzatvorenú v dodatku č. 2 k zmluve o pôžičke, tento dodatok č. 2 bol uzatvorený počas prebiehajúceho súdneho konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom, pričom predmetom bola dohoda o odklade splatnosti pôžičky na deň 31.12.2016. Vzhľadom na to, že došlo k uzatvoreniu mimosúdnej dohody po začatí súdneho konania, nemožno dospieť k inému výkladu než tomu, že uzatvorením dodatku došlo k uzatvoreniu mimosúdnej dohody, uzatvorením ktorej vedľajší účastník na strane odporcov uznal existenciu svojich záväzkov vzniknutých na základe zmluvy o pôžičke. Týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa nezaoberal, a to napriek tomu, že bez posúdenia obsahu dodatku č. 2 k zmluve o pôžičke nie je možné vysporiadať sa s otázkou zavinenia zastavenia konania a v končenom dôsledku rozhodnúť o náhrade trov konania. Ak mal súd prvého stupňa za to, že späťzatím návrhu zavinil zastavenie konania, mal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysvetliť, v čom spočíva jeho zavinenie. Za nepreskúmateľné považoval rozhodnutie aj v časti týkajúcej sa aplikácie ust. § 150 OSP, v rámci ktorého súd prvého stupňa uvádza len všeobecné poznatky.

Vedľajší účastník na strane odporcov v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Nestotožnil sa s názorom navrhovateľa, že sa súd nezaoberal obsahom dodatku č. 2, pretože práve existenciou dodatku č. 1 a dodatku č. 2 a obsahom týchto dodatkov, ktorými došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky a to v prípade dodatku č. 1 do 30.09.2013 a v prípade dodatku č. 2 do 31.12.2016, súd odôvodnil zavinenie zastavenia konania zo strany navrhovateľa. Keďže navrhovateľ podal návrh na súd dňa 26.06.2013, t.j. potom ako podpísal dodatok č. 2 (dňa 11.06.2013) je zrejmé, že návrh podal bezdôvodne a súd sa celkom správne zaoberal práve tým, že v súvislosti s týmto konaním navrhovateľa vznikli odporcom, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náklady, ktoré by nevznikli, v prípade ak by sa navrhovateľ správal zodpovedne a zohľadnil by pri podaní návrhu všetky skutočnosti. Poukázal na to, že navrhovateľ v návrhu uvádza iba tú skutočnosť, že dňa 19.04.2010 bola medzi ním a vedľajším účastníkom uzatvorená

zmluva o pôžičke, na základe ktorej bol vedľajší účastník povinný vrátiť pôžičku vo výške 60.000 eur. Navrhovateľ však podal návrh na súd s tým, že v čase podania návrhu o neúčinnosť právnych úkonov dňa 26.06.2013 nemal vedomosť o existencii dodatku č. 1 a dodatku č. 2. Uvedené skutočnosti jednoznačne preukazujú, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, keď podal návrh bez znalostí resp. preverovania si všetkých potrebných skutočností, o ktorých mal mať vedomosť, keďže osoba oprávnená konať v jeho mene podpisovala predmetné dodatky, o ktorých však navrhovateľ vyhlásil, že o nich nemá vedomosť. Rovnako sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia v časti nezistenia dôvodov na aplikáciu ust. § 150 OSP. Záverom si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods.1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcov je vecne správne, preto v zmysle § 219 ods. 1 OSP napadnuté uznesenie potvrdil. Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania odporcom, odvolaním napadnuté nebolo, preto v tejto časti nadobudlo právoplatnosť.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej časti, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané navrhovateľom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď na daný právny stav aplikoval ust. § 146 ods. 2 vetu prvú OSP, pretože navrhovateľ nepochybne z procesného hľadiska zapríčinil zastavenie konania, pretože zobral návrh späť písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.05.2014 bez uvedenia dôvodu a teda tým procesne zavinil, že konanie bolo zastavené, a preto odporcom ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli. Súd prvého stupňa preto správne o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP a navrhovateľovi, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, uložil povinnosť nahradiť trovy konania len vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov, ktorým síce vzniklo právo na náhradu trov zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ale neboli im priznané, pretože si ich neuplatnili, zatiaľ čo vedľajší účastník na strane odporcov si náhradu trov uplatnil. Súd prvého stupňa zohľadnil všetky okolnosti potrebné pre posúdenie otázky zavinenia navrhovateľa na zastavení konania. V tomto smere sa súd prvého stupňa zaoberal aj posúdením obsahu dodatku č. 2 k zmluve o pôžičke a v nadväznosti na uvedené sa vysporiadal aj s otázkou zavinenia zastavenia konania. Odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ podal návrh na súd dňa 26.06.2013, ktorým sa domáhal neúčinnosti právnych úkonov voči navrhovateľovi a to - darovacích zmlúv uzavretých medzi odporcami a vedľajším účastníkom na strane odporcov, ako dlžníkom navrhovateľa zo zmluvy o pôžičke. V čase podania návrhu (26.06.2013) však došlo k predĺženiu splatnosti pôžičky dodatkom č. 2 (č.l. 59 spisu) ktorým sa predĺžila lehota splatnosti pôžičky do 31.12.2016. Navrhovateľom podpísal tento dodatok č. 2 dňa 11.06.2013 a vedľajší účastník na strane odporcov dňa 28.06.2013. Z návrhu na začatie konania však uvedené skutočnosti nevyplývajú a v dôvodoch sa uvádza, že pohľadávka navrhovateľa voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov je splatná 30.09.2011. Navrhovateľ napriek jeho súhlasu s predĺžením lehoty splatnosti pôžičky až do 31.12.2016 podal na súd žalobu 26.06.2013, ktorou sa domáhal neúčinnosti právnych úkonov podľa § 42a a nasl. Obč. zákonníka práve z dôvodu, že vedľajší účastník na strane odporcov, v postavení dlžníka z pôžičky, ktorú nevrátil v lehote splatnosti dohodnutej v zmluve o pôžičke t.j. 30.09.2011, ukrátil možnosť navrhovateľa ako veriteľa vedľajšieho účastníka uspokojiť svoju vymáhateľnú pohľadávku (pôžičku) z majetku vedľajšieho účastníka, ktorý darovacími zmluvami (zo dňa 22.12. 2011) previedol na odporcov svoj spoluvlastnícky podiel na darovaných nehnuteľnostiach. Po podaní návrhu a vyjadrení vedľajšieho účastníka k návrhu (v spise na č.l. 49-51) sa navrhovateľ domáhal prerušenia konania až do skončenia iného konania sp. zn. 19C/230/2013 o zaplatenie pôžičky, ktorému návrhu súd vyhovel uznesením zo dňa 29.11.2013 č.k. 9C/214/2013-119. Následne navrhovateľ písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.05.2014 zobral návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť, pričom neuviedol dôvod späťvzatia návrhu a ani zo spisu nevyplýva, že by došlo k uspokojeniu jeho nároku (konanie

o vrátenie pôžičky nebolo ešte právoplatne skončené). Za vyššie popísanej procesnej situácie súd prvého stupňa rozhodol o trovách zastaveného konania správne podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP a navrhovateľovi, ktorý procesne zavinil zastavenie konania, uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, ktoré mu v súvislosti s právnym zastúpením v tomto konaní vznikli. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd poukazuje na to, že tieto boli súdom prvého stupňa správne priznané v súlade s vyššie citovanou vyhláškou. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvého stupňa o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane navrhovateľa v zmysle ust. § 150 OSP, pre ktoré by nemal byť zaviazaný na náhradu trov konania, pretože zo spisu žiadne takéto okolnosti nevyplývajú.

V odvolacom konaní bol vedľajší účastník na strane odporcov úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľovi súd uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vo výške 23,24 eura pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. v sume 10,79 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 237,08), z režijného paušálu 8,58 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 3,87 eura (20% zo sumy 10,79 + 8,58). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 23,24 eura, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho vedľajšieho účastníka (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.